

SAMENVATTING

Rob Bregman

In het laatste nummer van 2023 besteden we extra aandacht aan zaaien. Dit populaire onderdeel van onze hobby wordt behandeld door vier verschillende auteurs, elk met hun eigen methode.

Maar de eerste bijdrage is zoals altijd van Ben Wijffelaars. Hij breekt een lans voor het geslacht *Aeonium*. Er is zelfs een facebook-groep van *Aeonium*-liefhebbers. Zijn *A. arboreum* 'Zwartkop' moest de kas uit om in huis te overwinteren maar bleek te groot te zijn geworden om nog te verplaatsen.

In zijn serie artikelen over de Verkade-boeken van de jaren '30 bespreekt Theo Heijnsdijk *Hamatocactus setispinus*. Deze bekende cactus is voor het eerst verzameld in 1844 door de Duitser Ferdinand Lindheimer aan de oever de Colorado River in Texas, USA. Een jaar later werd de plant beschreven als *Echinocactus setispinus*. In 1850 beschreef Georg Engelmann 2 variëteiten, var. *hamatus* en var. *setaceus*. In 1922 werd voor deze soort een nieuw geslacht, *Hamatocactus*, opgesteld door Britton en Rose op grond van de afwijkende bedoorning, vrucht en zaad. Daarna werd de soort achtereenvolgens naar de geslachten *Ferocactus* (Benson, 1969) en *Thelocactus* (Anderson, 1987) verplaatst. Deze taxonomische chaos werd nog vergroot door enkele andere auteurs, die verscheidene, min of meer op *H. setispinus* gelijkende, soorten naar verschillende andere geslachten overhevelden, met uiteraard nieuwe naamcombinaties tot gevolg. Opvallend bij *H. setispinus* zijn de nectarklieren boven elk areool. Dit suikerhoudende vocht wordt opgevat als een lokmiddel voor mieren, die de plant beschermen tegen luizen e.d. *H. setispinus* is niet koudegevoelig en bloeit vaak de hele zomer.

Henk Ruinaard onderzocht het effect van het gorgelmiddel Superol op de kieming van cactuszaden. Hij registreerde de kieming van *Echinocereus*-zaden op 'schuimplaatjes' (aanrechtboekjes) die waren bevochtigd met verschillende concentraties Superol (50-500 mg/l). Het kiemingspercentage in 0-150 mg/l was iets hoger dan 60% maar in hogere concentraties nam dat af, zelfs tot 0% bij concentraties van 500 mg/l. Henks conclusie is dat een mogelijk positief effect van Superol twijfelachtig is, zelfs bij lage concentraties.

Bertus Spee is toe aan deel 130 van zijn serie 'Voor het voetlicht', waarin hij 4 succulente planten in woord en beeld kort behandelt. Deze keer zijn dat *Aeonium arboreum* var. *atropurpureum*, *Gasteria brevifolia*, *Grusonia invicta* en *Gymnocalycium mihanovichii*.

Ruud Tropper beschrijft zijn methode om cactussen te zaaien. Hij gebruikt plastic bakjes gevuld met vermiculiet als substraat. De bakjes worden met een deksel afgesloten totdat de zaden gekiemd zijn. In zijn tweede artikel gaat Ruud wat dieper in op het zaaien van *Sclerocactus*, *Pediocactus* en *Toumeyia*, planten met grote harde zaden die er lang over doen om te kiemen. Ruud verwijdert het onderste deel van de zaadkorrel ('chikken') waardoor de kieming sneller verloopt.

Aiko Talens gebruikt weer een andere methode. Hij gebruikt leem als substraat. Hij zaait pas in april, in zijn kas, zonder bijverwarming. Aiko geeft aan het eind van zijn artikel een lange lijst van adressen in binnen- en (vooral) buitenland waar zaden te koop zijn.

Doan Tran heeft pas 3 jaar ervaring met zaaien en is nog aan het experimenteren. Zij gebruikt nu een substraat met 25 % organisch materiaal en geeft meer water dan ze eerst deed. Zij zaait vooral mesems (bladsucculenten).

Freddy Delabarre kreeg het archief van E.T. Claeys, een Belgische cactusliefhebber en oud-voorzitter van 'Cactusvreugde', een regionale Vlaamse afdeling van Succulenta. In dat archief zaten o.a. foto's en diploma's van cactustentoonstellingen uit 1933 en 1935.

Wolter ten Hoeve bespreekt beknopt de inhoud van buitenlandse cactustijdschriften. Dat zijn deze keer het Duitse 'Kakteen und andere Sukkulenten' en het Britse 'Cactus World'.

Zoals gebruikelijk in de laatste uitgave van het jaar zijn alle namen van auteurs en planten in de 2023-jaargang van Succulenta in alfabetisch gerangschikte tabellen samengevat.

Tom Twijnstra zag in zijn vakantiehuisje een hem onbekende *Rhipsalis*. Hij sneed er een stek van af, die het na thuiskomst heel goed deed en zelfs bloeide, opgehangen aan een boom in zijn tuin.

R.Bregman@contact.uva.nl